

Dzecno do mie mówi¹

TÓMK FÓPKA

W głowùlce, ûszkach, òczkach wszéztulkò jaczsézk-taczézska malétińcze. Drobnechné. Dzeckóm. Dzecuszkóm. Dzeculkóm namieńkóné. Padaszkù dadaszkù. Sniegùlk. W drzéwiätkach drzémùlkô wiaterk. Na wietwkach dërgotkajà ptôszczi z òdmiarzlima rzéckama. Teck to gödniczk – tacze rzeczci sâ zdôrzałkajà. To nick, że ni mkóm kòl aùtolka òpònkok na zémùlkówé miénkóné. Że mûcka z barónkâ jeszczkù na pòlécce w szafce sâ wélegiwùlkô. Że szaluszk za-tackóny dzesk w nôrcéczkù nôcemniészim a râkawicci z jednëchnym pôlckâ ni mózkajà sâ nalôžkac. Zarôzkù gwésnulkò pùdkóm pòsznëkrówkac w jaczimsk szurczkù. Mózkù pòtkùlkóm jakams zapòzdałkał mëszkâ, co z pôlka zabôczka przed bieléchnym piszkâ zwiornac-kac abkò jézka z nôostatniészim jabłuskâ, co spadniuszkalo ze staréchny jabłonczi kôlk sasadka. Tézkò mózkù bëckac taczkù, že spùrgùlnâ sâ a szkloneczkâ sobkù stièczulkóm a bez ti-dzéńk bądkóm krzéwùlkò chôdzkôl. A ludkowie bądzuskajà mëszliwkac, że mózkù napitkóny za mòculkò chlopùlk abkò coszkù... Wécygnulkóm sónczi a z górczi požjezdziwùlkóm sobkù. Pózniészkù na miészkù. Pò szitkù. Niechzkù lenkù napadkò sniéžkù skòpickâ – ùlémkómé z dzecuszkama bùwrónka. Dostónkô miotełeczkâ w môleczci räczków, grôpušzulk na główkâ, marchiewkâ tamùlk, dze nosk je, a wägliszkówé òczka. Kùlindzk sobkù zróbkómé. Kôniczci dwa, jednédzkò fôkska a drédzczego sywùlka do wasążkù zaprzézulkómé. Sóncki przerzeszkómé. Kùczerk batužkâ strzél-kô i... pònëkùlkómé. Prostéchno bez lask, drózkâ, co lenkò z ni letéchno kôlowažczi sâ widzkac. Zapadkóny caléchny swiatk. Gwésnkò Pónk Bózk jakamsk pierzenkâ frészulkô i temkù taczzé bióléchné szwatołci tuńckajà pò niebkù. Stańkómé z kùlindzkâ a wôrzczi sobkù úpieczkómé na ògniulczkù. Wépijkómé coszkù na rozgrzewkanié i régñijkómé dalkù, dodomkù. Wlaczkómé zdrzélniczczci, dze prawkac mdâ ò tim, że przeszłka zémka i ni mka kòmùlkù drózków

zaskóczkóny sâ? Wnetkâ swiätéchny Mikòlójk mdzùszkò fejrowkóny. Cézéchné, czerwiónczkówé stwórczi z bródka-ma bâdulkâ sâ spùszcziwak z balkónkow a dzeculczi mdâ ždôjikac z bótka za bómùszkama a jinyma szmaczkama. Timczaskâ kaszébszéchny gwiôzdórk smútéchno łączkâ ócerknie a ze swójkâ larwkâ a bòrdkâ zaklepko na chéczkowé dwiérzci. Pierwszkô gwiôzdeczka zaswiéckô. Gòdowé drzéwko zazybkô sâ z kùzelkama, co w nich sâ przezdrzylkô familijska przé stoliszkù sedząckô.

Stańkómé z kùlindzkâ a wôrzczi sobkù úpieczkómé na ògniulczkù.
Wépijkómé coszkù na rozgrzewkanié i régñijkómé dalkù, dodomkù. Wlaczkómé zdrzélniczczci, dze prawkac
mdâ ò tim, że przeszłka zémka i ni mka kòmùlkù drózków

Ksàdzulk złóżkô żéczbczi na swiätka. Rozjachùlkajà sâ pò rodzynkach w pierszéchné i drégùchné swiätkò. Wróckajà i mdâ mëslkac ju ò Nowùchnym Roczkù. Pò tim zaklepka jà do dwiérzkow TrójKrólkowie ze szopùlkama, mòže jaczi gwiżdżkowie przíndzkajà. Krómùszczci wzàtulk stolemkowi zanôtréréjkajà a dzôtczi na krótéchno do szkólk zazdrzijkajà, cobé zarôzkù nazôtk na ferijczi do domków warcknac. Prziindkajà Jasterczi z jôjkama a kaninkama. Pózni sâ przejäcka pòdlužk „wezkôj na bôrdz̄k a nawéstawkôj fûlk”. I latkò, co z bialeczk ruchenka zdjimnijkô chwatkò. Co sâ naopólkajà, napławkajà w cepléchnich wódkach... Jeséńka przêczurpkô niespòdzajenkò ze swima deszczkama, rozczapkónyma drózkama, stedženkama. Z grzibkama i grzébnickzama. Z wsze-lejaczzima chérkama, sznëpkama a rzépkama. Wnetulkò jagwańtk przeturzkô. Mdzemkamé sâ ceszkelé na mòlinczegò Jezëska z Marijką i Józefkâ. Ò bidlątkach nie wspòminkóm. I zôsk spadulknie sniéžk...

Ten felietón chcôibêm zadedikowac wszétzima tima, co mówią do mie jak do dzecka. W całoscë tima, co za tómbakâ a barâ stoja.